

[Lykketoft]

en takt, der gøres mulig ved omprioriteringer i kraft af, at en i øvrigt fornuftig økonomisk politik lykkes; en voksende produktion giver større skattegrundlag og dermed en automatisk finansieringsmulighed. Det er det, der er perspektivet, og det er det, der er sammenhængen mellem tallene. Derfor kan man ikke lægge dem sammen.

Og så mangler jeg i øvrigt, ligesom, tror jeg, alle andre i salen, stadig væk oplysning om fru Grethe Fenger Møllers indgreb til juni måned.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har stadig et par korte bemærkninger tilbage. Jeg vil appellere om, at vi ikke bliver ved med at køre på korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Hvis vi nu skal prøve at følge Socialdemokratiets tankegang og sige, at det, der nu ligger på bordet, er det, man offentliggjorde forrige lørdag i forbindelse med et bestyrelsesmøde, så ønsker man altså at hæve dagpenge, bistandshjælp og efterløn med 4,4 mia. kr. Det vil sige, at man får en forbrugsstigning, uden at man får en tilsvarende produktionsstigning. Tror man, det forbedrer betalingsbalancen?

For det andet: tror man også, at de forslag, der foreligger til finansiering af de udgifter, man så kommer med – en skærpelse af erhvervsbeskatning, en yderligere nedsættelse af arbejdstiden, tvungen ØD-bidrag og tvungne og forhøjede pensionsbidrag – forbedrer betalingsbalancen og er med til at bevirke, at vores udlandsgæld kan falde, og at vores arbejdsløshed kan falde yderligere, eller er man ikke så realistisk, at man tror, at det faktisk kommer til at gå i den stik modsatte retning?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Tænk, jeg troede, at det, vi diskuterede, var, hvordan vi kunne fremme eksporten, men jeg indrømmer, fru Grethe Fenger Møller, at der er mange problemer her i tilværelsen, og vi kan godt tage dem alle sammen med, men så kommer det til at tage lidt tid.

Nuvel, der er blevet stillet et spørgsmål fra fru Grethe Fenger Møller om både Socialdemokratiets og SFs syn på spørgsmålet om kronekursen, og for at jeg nu ikke skal glemme det, når jeg senere får ordet i talerrækken, skynder jeg mig nu at besvare spørgsmålet: SF vil fastholde fastkurspolitikken, og det er egentlig ikke nogen sensationel oplysning, jeg kommer med, for den melding har vi givet ved adskillige lejligheder i dagspressen og i øvrigt også i et fællesinterview med Socialdemokraterne. Jeg har indtryk af, at det er noget, vi er ganske enige om.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er så tilbage i ordførerrækken.

Fogh Rasmussen (V):

Uanset min uenighed med hr. Svend Auken kan jeg selvfølgelig ikke undgå at blive noget imponeret af hans regnekunster. Ved at lægge lidt til her og trække noget fra dér får hr. Svend Auken vendt de markante forringelser af den økonomiske udvikling, der skete op til den socialdemokratiske regerings kapitulation i 1982, til forbedringer.

Og det er samme regnekunster, hr. Svend Auken præsterer, når han skal forsøge at forklare, hvordan Socialdemokratiets nye økonomiske plan skal medføre forbedringer af konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv. For hvad er det, Socialdemokratiet har foreslået? Socialdemokratiet har foreslået obligatorisk ØD, obligatoriske bidrag til en arbejdsmarkedspension, en afkortning af den ugentlige arbejdstid til 35 timer, skærpet erhvervsbeskatning og dertil en markant forringelse af statsfinanserne, alt sammen elementer, som ikke kan undgå at forringe danske virksomheders konkurrenceevne.

Nu har hr. Svend Auken så fremsat et forslag om motiveret dagsorden, som desuden lægger op til en stærkt selektiv erhvervsstøttepolitik, og alt det prøver hr. Svend Auken at forklare som forbedringer for danske virksomheder. Det står hen i det uvisse, hvordan han når til det resultat. Det er, som om resultaterne trækkes op af en høj hat.

Hvis jeg skulle finde et udtryk, som sammenfattende og dækkende kunne karakterisere den form for økonomi og økonomisk politik, som hr. Svend Auken her har fremlagt, så er det Tribiniøkonomi, det er hokuspo-